

תיק מספר 1/2019

בעניין:

מר דן סימקין

העותר

-נגד-

המועדון הישראלי לכלבי צייד (ע"ר)

המשיבה

פסק דין

עו"ד עמיר לוי:

1. בפנינו עתירה שהגיש העותר כנגד המועדון הישראלי לכלבי צייד.
2. במסגרת העתירה שהגיש העותר הוא עתר לסעדים שונים כדלקמן:
 - 2.1. דחיית האסיפה הכללית שאמורה היתה להתקיים ביום 17.1.19 וזאת עד להחלטת בית הדין בעתירה אותה הגיש ביום 6.2.18.
 - במסגרת זו עתר העותר ל"הקפאת החלטות" שקיבלה המשיבה או "הפסקת פעילות" של המשיבה ככל שהיא מתייחסת לשינוי תקנונה או עריכת בחירות וכיוצ"ב.
 - 2.2. צו המבטל, הלכה למעשה, את החלטת המשיבה לבטל את חברותו של העותר במשיבה.
 - 2.3. השבת כספים שנגבו מהעותר ביתר בגין רישום כלביו לתערוכות והיותו חבר מן המניין, כך לטענתו, במשיבה.
3. עיינתי באריכות בכל כתבי בי-הדין שהוגשו על ידי הצדדים לבית הדין, לרבות הראיות שהוגשו מטעמם בתיק דנן.

כך גם שקלתי בכובד ראש את טענות הצדדים, תוך שבחנתי אותן אחת לאחת.

לאחר כל אלה, לו דעתי תשמע על ידי יתר חברי ההרכב, אמליץ לקבל בחלקה את עתירת העותר. אומר מייד – דעתי היא כי לדחות את הסעד המרכזי לו עתר העותר – חברותו כחבר מן המניין במשיבה. דעתי היא כי העותר אינו חבר במשיבה, וכי חברותו במשיבה, כפי שאנמק להלן, פקעה ביום 8.3.20.

4. בשולי הקדמה זו אציין כי בית הדין הציע לצדדים לסיים את ההליך בפשרה מחוץ לכותלי בית הדין. במסגרת זו הופנו הצדדים לגישור אצל הגברת אתי גור. הגברת אתי גור השקיעה מזמנה ומרצה על מנת לנסות ולגשר בין הצדדים אך לשווא.
- בית הדין מביע את צערו כי הצדדים לא השכילו להגיע לידי הסדר שהיה מיותר פסיקה זו, שבהחלט אינה מוסיפה למי מהצדדים – יהא הצד אשר יהא.
- כמו כן ברצוני לציין את אי שביעות רצוני, זאת עוד בלשון המעטה, מהעובדה שהמשיבה בחרה שלא למלא אחר החלטת בית הדין מיום 11.3.20, במסגרתה נפסקו הוצאות לחובתה בגין אי התייצבות לדיון בית הדין.
- המשיבה, על דעת עצמה, בחרה שלא לקיים את החלטת בית הדין וזאת מטעמים השמורים עמה. החלטות בית הדין אינן "תכנית כבקשתך", ועל כל צד הבא בשערי בית הדין לכבד את החלטותיו, בדיוק כפי שדייני בית הדין מכבדים את המוסד ואת בעלי הדין עצמם. דייני בית הדין עושים עבודתם נאמנה ובהתנדבות. אין אנו יכולים להשלים עם התנהלות פסולה זו בה בוחר צד, יהא זה אשר יהא, שלא לכבד את החלטות בית הדין. מדובר במדרון חלקלק שמוטב לא ללכת בו. ההשלכות בעיניי זה ברורות, ולא נותר לי אלא להביע את צערי על התנהלות המשיבה בעיניי זה כאמור.
5. להלן אתייחס לסעדים להם עתר העותר, אחד לאחד, ואנמק את קביעותיי.
- א. דחיית האסיפה הכללית, "הקפאת החלטות" ו- "הפסקת הפעילות"**
6. תיק זה הוגש בחודש ינואר 2019.
- בינתיים המשיכה המשיבה את פעילותה כרגיל, ביצעה אסיפות כלליות, קיבלה החלטות שונות, וביצעה את פעילותה הסדירה.
- בית הדין, במותב הקודם אשר ניהל ודן בתיק דנן, לא מצא לנכון לעכב את ביצוע הבחירות שבוצעו במשיבה, או ליתן צווים כאלה ואחרים המגבילים את פעולתיה של המשיבה בעיניי כזה או אחר.
7. בנסיבות אלה, כאשר מדובר למעשה על פעולות שבוצעו והן בבחינת מעשה "עשוי", לא מצאתי לנכון ליתן לעותר את הסעד המבוקש.
- מדובר בפעולות שונות שביצעה המשיבה במהלך העסקים הרגיל, ולא ניתן היום "להחזיר את הגלגל לאחור", על כל המשתמע מכך.
8. בנסיבות אלה אני מוצא לנכון איפוא לדחות את הסעד לו עתר העותר.
- ב. ביטול חברותו של העותר במשיבה**
9. אין חולק כי העותר אינו משלם את דמי החבר למשיבה מאז שנת 2018. העותר הודה בעובדה זאת במהלך הדיון שהתקיים בפני בית הדין.

לפיכך מתעוררת השאלה – האם העותר, מאז שנת 2018, הינו חבר במשיבה, או האם נוכח אי תשלום דמי החבר פקעה למעשה חברותו במשיבה (שאז למעשה מתייתר הסעד לו עתר העותר שהרי ממילא פקעה חברותו)?

המשיבה טוענת כי בהתאם לתקנון הה"ל דמי החברות הינם לשנה, ומרגע שדמי החברות אינם משולמים, בהתאם לתקנון הה"ל, מסתיימת או פוקעת למעשה החברות. לפיכך, כך לטענת המשיבה, בזמנים הרלוונטיים ממילא פקעה חברותו של העותר במשיבה.

העותר מאידך טוען כי חברותו לא פקעה שכן היה על המשיבה לתזכרו אודות אי תשלום דמי החברות, או להתריע בפניו אודות אי תשלום דמי החבר. משלא עשתה כן, כך לדידו של העותר, אינה יכולה לטעון כי חברותו פקעה או הסתיימה.

10. לטעמי יש לבחון את העיניין דווקא באספקלריה של דיני העמותות.

במהלך הסכסוך פנה העותר לרשם העמותות וביקש לבדוק את התנהלותה של המשיבה בעיניינים שהיו במחלוקת. רשם העמותות נדרש לעיניין, וביום 27.10.2019 הוציא תחת ידו חוות דעת מפורטת שהתייחסה לנושאים שבמחלוקת.

11. רשם העמותות סקר את המשמעות של חברות חבר בעמותה, סיומה של החברות, והנסיבות בהן נדרש לקיים שימוע בטרם הפסקת החבר את חברותו בעמותה. רשם העמותות, באופן שאינו משתמע לשני פנים, הינו בדעה נחרצת כי אינו מתיר הוראה בתקנון הקובעת כי חברות בעמותה הינה לתקופה קצובה, כאשר לאחריה פוקעת החברות בצורה אוטומטית. רשם העמותות אף נימק את דעתו זו, וציין כי הוראה שכזו עשויה לרוקן מתוכן את מוסד האסיפה הכללית על כל המשתמע מכך.

12. לאור העובדה כי אין חולק שלא בוצע לעותר שימוע טרם הפסקת חברותו הרי שעל פי חוות דעתו של רשם העמותות העותר עדיין חבר במשיבה.

רשם העמותות **דרש** מהמשיבה לבצע שימוע לעותר ולהמציא לו אסמכתאות בעיניין.

13. לטעמי בית הדין אינו יכול להתעלם מחוות דעתו של רשם העמותות, ועליו לקבלו ככתבה וכלשוונה. מהטעם הזה אינני יכול לקבל את עמדת המשיבה כי בזמנים הרלוונטיים חברותו של העותר פקעה ממילא נוכח אי תשלום דמי החברות, גם אם תקנון הה"ל קובע אחרת. רשם העמותות הסביר בפירוט את חשיבותה של האסיפה הכללית, ואף אני מצדד בעמדתו זו של הרשם כאמור.

14. אין חולק, כמו כן, כי לאחר קבלת חוות הדעת של רשם העמותות, הוזמן העותר לשימוע בפני המשיבה. הזמנת העותר לשימוע על ידי המשיבה רק מוכיחה כי גם המשיבה ראתה לנכון לקיים את הנחיות רשם העמותות בעיניין.

15. לעותר נמסרו שלושה מועדים שונים לקיום השימוע, כאשר המועד האחרון לקיום השימוע היה ביום

8.3.20. העותר לא התייצב לאף אחד משלושת המועדים שניתנו לו לצורך עריכת השימוע.

העותר נשאל על ידי בית הדין במסגרת הדיון לפרש אי התייצבותו. העותר השיב כי נוכח "קביעת" המשיבה כי הוא אינו חבר בה הרי שהיא איננה יכולה לזמנו לשימוע. טענה זו סותרת טענה אחרת שטען העותר (לסרובו להתייצב לשימוע) לפיה כל עוד המשיבה לא תמציא לו את רשימת החברים הרי שאין בכוונתו להתייצב לשימוע.

אינני יכול לקבל את טענותיו אלה של העותר. העותר פנה לרשם העמותות על מנת שיבדוק את טענותיו לאי סדרים בפעילותה של המשיבה. הרשם נתן לעותר את חוות דעתו, ואף הורה למשיבה אילו פעולות עליה לבצע בנסיבות העיניין. העותר אינו יכול, לאחר פנייתו לרשם, שלא לקבל את דרישותיו והוראותיו של הרשם, או להעמיד תנאים להתייצבותו לשימוע.

16. נוכח כל האמור אני קובע, על בסיס חוות דעתו של הרשם, כי העותר היה חבר במשיבה עד ליום 8.3.20 – המועד האחרון שנקבע לשימוע על ידי המשיבה.

משבחר העותר שלא כדין לא להתייצב לשימוע, הרי חברותו פקעה במועד האחרון שנקבע לשימוע – 8.3.20.

אני קובע איפוא כי חברותו של העותר במשיבה הסתיימה ביום 8.3.20.

17. לפיכך, ונוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הסעד לו עתר העותר, וקובע כי חברותו במשיבה פקעה ביום 8.3.20.

ג. השבת הכספים שנגבו ביתר לטענתו של העותר

18. בתגובתה לעתירה טענה המשיבה כי בית הדין חסר הסמכות ליתן סעדים בעלי משמעות כספית.

19. עיינתי בתקנון ההי"ל ולא מצאתי כי בית הדין חסר סמכות ליתן סעד בעל משמעות כספית. סעיף 81 לתקנון קובע את רשימת העיניינים והסכסוכים שבסמכות בית הדין. סעיף 81.ג. קובע כי בית הדין רשאי לדון בסכסוכים שבין חבר לחבר בארגון חבר. בסעיף 81.א. נקבע כי בית הדין לא ידון בסכסוכים כספיים שבין חבר בארגון חבר לבין חבר בארגון חבר. מזאת אני למד כי אם היה ההי"ל חפץ להחריג סכסוכים כספיים המתגלעים בין חבר לבין חבר בארגון חבר הוא היה עושה כן. מאחר וזאת לא נעשה הרי שאין שום ספק כי בית הדין מוסמך לדון, להכריע וליתן סעדים בעלי משמעות כספית בסכסוכים שבין חבר לבין חבר בארגון חבר.

20. אני דוחה איפוא את טענתה של המשיבה בעניין זה וקובע כי בית הדין בעל הסמכות העיניינית לדון ולהכריע בסכסוכים כספיים שבין חבר לבין חבר בארגון חבר.

21. לאור קביעתי כי העותר היה חבר במשיבה עד ליום 8.3.20 הרי שבכל אותה תקופה היה זכאי לכל הזכויות כפי כל חבר אחר במשיבה, ובכלל זה דמי הרישום המופחתים לתערוכות שנערכו על ידי המשיבה.

בית הדין ביקש מהצדדים לסכם בכתב את טענותיהם לעניין הכספים שנגבו מהעותר. 22. העותר טען לגביית יתר בסך של 2,260 ₪ והוא תמך זאת בחשבוניות אותן שילם. עם זאת, בדיקת החשבוניות מגלה כי שלוש מהן (167-2020, 169-2020 ו-187-2020) הינן בגין תשלומים שבוצעו בחודשים יוני 2020, יוני 2020 ו- ספטמבר 2020. מאחר וקבעתי כי ביום 8.3.20 פקעה חברותו של העותר במשיבה, הרי שאינני מקבל את התשלומים שביצע העותר בגין חשבוניות אלה שהרי כבר לא היה חבר במשיבה בזמנים הרלוונטיים.

23. לפיכך הפחתתי את גביית היתר בגין החשבוניות כאמור בסך של 1,200 ₪ מהסכום הנתבע על ידי העותר (2,260 ₪).

התוצאה היא כי על המשיבה להשיב לעותר את הסך של 1,060 ₪. 24. לא נעלמו מעיני טענות המשיבה. המשיבה טענה כי החשבוניות שצורפו על ידי העותר הונפקו על ידי מועדונים אחרים ולפיכך היא אינה חייבת בהשבת הכספים. אלא שהעותר הגיב לטענות אלה ואף צירף התכתבויות דוא"ל במסגרתן הוא נדרש על ידי המשיבה לשלם את הכספים למועדונים שערכו את התערוכות. אני מקבל את טענות העותר בעניין זה כי מדובר בתשלום ששולם למשיבה לכל דבר ועניין והינו במסגרת התחשבנות פנימית בין המועדונים.

אני דוחה איפוא את טענות המשיבה בעניין זה.

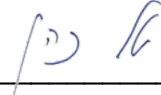
25. סיכום של דבר:

עתירותיו של העותר בעניין "הקפאת ההחלטות" ו- "הפסקת הפעילות" נדחות בזאת. כך גם נדחית עתירתו של העותר בעניין פקיעת חברותו במשיבה. כפי שקבעתי לעיל, חברותו של העותר במשיבה פקעה ביום 8.3.20. המשיבה תשיב לעותר את הסך של 1,060 ₪ שנגבה מהעותר ביתר בגין רישום כלביו לתערוכות.

 עמיר לוי, עו"ד
 ראש ההרכב

עו"ד טל כהן:

אני מסכים.

דיין ביה"ד

יוסי קטריבס:

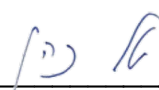
אני מסכים.

דיין ביה"ד

הוחלט כאמור בפסק דינו של עו"ד עמיר לוי ובהסכמתם של יתר חברי ההרכב.

מזכירות ביה"ד תעביר את פסה"ד לצדדים ותדאג לפרסמו באתר ההי"ל.

ניתן היום 18/03/21 בהיעדר הצדדים.

מר טל כהן, עו"ד
דיין

מר עמיר לוי, עו"ד
ראש ההרכב

מר יוסי קטריבס
דיין